

Феликс Кривин

Над землёй повисло небо – просто воздух.
И зажглись на небе звезды –
миф и небыль, след вселенского пожара,
свет летучий... Но закрыли звёзды тучи – сгустки пара.
Слышишь чей–то стон и шепот?
Это ветер. Что осталось нам на свете? Только опыт.
Нам осталась непокорность заблуждению.
Нам остался вечный поиск – дух сомненья.
И ещё осталась вера в миф и небыль.
В то, что наша атмосфера – это небо.
Что космические искры – это звёзды...
Нам остались наши мысли – свет и воздух.

פֿליקס קריבין

השחקים נתלו מעל פני הארץ -
סתם אוויר. זו אגדה כה נהדרת:
כוכבים – עקבות שריפת תבל – האירו,
עננים - קרישי עולם – אותם הסתירו.
את הלחש וגניחה - אתה שומע?
זוהי רוח. מה נותר לנו בעצם? מי יודע? -
הספק, הרדיפה לא מנוצחת
לאחר חוכמת חיים, שיהם ביחד.
ניסיון נותר ואמונת עיניים
כי האטמוספירה היא חלקת שמיים.
כי זיקי חלל הם אור של כוכבינו
מחשבות נותרו – אוויר שמעלינו.